

sige til sig selv: Ja, men alle andre Fugle hvæsse deres Klør, skal jeg da ikke ogsaa hvæsse mine Klør? Ere da alle andre Fugle gale? Skulde ikke Falken og Ørnen være lige saa kloge som jeg, og er jeg da ikke gal, naar jeg ikke gør ligesaa? Saa vilde man straks se, at den liden Gærdesmutte, som kan være meget god og brav for sig, ræsonnerer ganske forkert: quod licet jovi, non licet bovi. Og fordi Europas Stormagter, Verdensstater ruste sig og bygge Fæstninger, derfor kan man ikke uden videre slutte, at Danmarks bedste Middel til at opretholde en dansk Nation, en suveræn dansk Stat, ogsaa er at give det meste, vi formaa, ud til Forsvarssagen. For hvis det var saadan, at det bedste Middel til den danske Nations Bevarelse og det bedste Middel til den danske Stats Suverænitet's Bevarelse var at give det mest mulige ud til Forsvarsvæsenet, maa de Herrer tro, at der er mange, mange flere end de Herrerers nuværende Meningsfæller, som vilde være med til ethvert Offer, der blot var muligt. Men vi nære tværtimod den Opfattelse, at vi bevare bedst en selvstændig dansk Nation, naar vi ikke alt for meget svække den lille Nations Kræfter ved Militærudgifter, som dog ikke under nogen som helst Omstændighed vilde kunne sikre os vor Selvstændighed. Vi tro mere paa, at vi ved en aandelig Udvikling, ved demokratisk Selvstyre og ved at gøre vort Folk til et socialt Foregangsfolk kunne sikre vor Nation en Plads mellem Europas Stater, som man ikke vilde ønske at udviske. Og hvis blot de Herrer ville bestræbe sig for at forstaa os, vilde de ogsaa nok komme til at give os Ret.

Hvad det mere specielle Spørgsmaal om Københavns Befæstning angaar, vil jeg sige til de ærede Herrer, at det er ikke alene og ikke en Gang mest det, at Københavns Befæstning er bygget provisorisk, som gør os til Modstander af den, skønt vi ganske vist føle det som en Ydmygelse for det danske Folk, at denne Fæstning, som er paabegyndt og næsten færdiggjort paa denne Maade, skulde blive gjort endelig færdig. Men vi ere Modstandere af den, fordi vi saa langt fra mene, at den er det bedste Vaaben til at forsvare vor Neutralitet, at vi tværtimod mene, at den kan være en truende Fare for vor Stats Selvstændighed og Bestaaen. Det forekommer os nemlig, at det maa være klart for enhver, at en Fæstning omkring København vilde blive saa stor, at Danmarks Stridskræfter ikke vilde kunne holde den i ret lang Tid; en Stormagt vil meget

hurtig, jeg siger endog *meget* hurtig, kunne erobre den. Og under politiske Konstellationer af international Natur i Europa vil et befæstet København kunne have en Værdi for en af de krigsførende Magter eller begge de krigsførende Magter, som en aaben By København aldeles ikke har. Derfor vil det kunne ske, at vi med et befæstet København inddrages i en Krig, som vi fuldstændig vilde undgaa at blive inddragne i, hvis der ingen Fæstning var omkring København. Dertil kommer, at har en Stormagt først en Gang sat sig fast i Fæstningen København, bliver den siddende i Fæstningen København. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) sagde, at en Fæstning kunde jo aldrig være en Trusel mod en fremmed Magt — det er for Resten underligt at sige det lige i det Øjeblik, hvor Norge har nedlagt en Række Fæstninger, der betragtedes som en Trusel overfor Sverige —, men dernæst begrundede det ærede Medlem for Thisted sit Standpunkt, at en Fæstning ikke kan være en Trusel, dermed, at en Fæstning er en Ting, man ikke saadan kan tage og flytte. Nej, det er rigtigt. Men der er en anden Side af en Fæstning. En Fæstning er et Sted, man kan bo i, naar man først er der. Og er først en Stormagt trængt ind i Københavns Befæstning, er det klart, saa forbliver den der, saa vil den ikke være med til at oprette en selvstændig dansk Stat med et befæstet København, vidende, at efter hvad der var foregaaet, maatte den danske Stat være en Fjende og Københavns Befæstning en Fæstning i Fjendens Haand.

Af disse Grunde ere vi mod Københavns Befæstning, og vi ere det desuden, fordi vi have aldrig hørt nogen som helst Begrundelse af, at København skulde være befæstet. Der er blevet sagt en Ting, som jeg protesterer imod, den er fuldkommen urigtig: at det er Sagkundskabens Standpunkt, at København skal være befæstet. Nej, Sagen er, at den Sagkundskab, som er imod Københavns Befæstning, har bestandig været kneblet, og jeg befrygter, den er det ogsaa i dette Øjeblik. Men vi kende alle privat Officerer baade af Hær og Flaade, som ere ubetingede Modstandere af et befæstet København, fordi de mene, det vilde være et Sværd i Dværgehaand, og et Vaaben, som vi aldeles ikke vilde være i Stand til at føre mod en Fjende. En Befæstning om København er ikke Sagkundskabens Standpunkt, det er kun *nogle* sagkyndiges Standpunkt, og disse sagkyndige fremsætte oven i Købet kun